

ת"פ 42352/11 - רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלוקת פלילית נגד וורקה עובדים כח אדם ופרויקטיטים בע"מ, שי שבית, אסי בסין

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 42352-11-20 רשות המיסים - לשכה משפטית - מחלוקת פלילית נ' וורקה עובדים כח
אדם ופרויקטיטים בע"מ ואח'
18.11.21
לפני כבוד השופט אביב שרון
המאשימה
נ ג ד
הנאשמים
1. וורקה עובדים כח אדם ופרויקטיטים בע"מ
2. שי שבית
3. אסי בסין

החלטה

לפני בקשה למחיקת כתוב האישום בשל טענות של הגנה מן הצדק.

רקע

1. נגד הנאשמים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירה של **אי הגשת דין וחשבון**, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] בקשר עם סעיפים 117 ו-24א' לפקודת.

על פי העובדות הנאשمت, חברת כוח אדם פרטית, והנאשמים שהיו מנהליה בעת הרלוונטית, לא הגיעו בזמן לפקודת השומרה את הדודות על הכנסתו של הנאשם לשנת המס 2014, עד למועד החוקי ביום 31.8.15, כמשמעותו העסקיים של הנאשם לשנת המס האמורה עמדו, על פי דיווחי הנאשמים למע"מ, על סך של 28,061,764LN.

טעוני הצדדים

2. לטענת ב"כ הנאשמים יש למחוק את כתוב האישום בשל טענות של הגנה מן הצדק, מחמת אכיפה ברונית ושיהוי. נטען שהנאשמים ניהלו לקרהת סוף שנת 2014 משא ומתן למכירת הנאשם לגבי גلينה קלינובסקי (להלן - גلينה), וביום 17.12.14 הוגשה למשרד התחמ"ת בקשה מקדמית לקבלת היתר למכירת החברה ולקבלת רישיון להעסקת עובדים זרים עבור גلينה. ביום 9.2.15 חתמו הצדדים על הסכם עם תנאי מתלה לפיו הוסכם כי כל מנויות החברה, עסקיה, ליקוחותיה והצדוק יועברו לגלינה החל מיום 28.2.15, בכפוף לאישור התחמ"ת (נספחים א' ו-ב') לבקשתה. ביום 20.5.15 חתמו הצדדים על הסכם המשך לפיו בוטל התנאי המתלה והכניסו את ההסכם הראשון לבקשתה, דהיינו שהחברה יכולה תעבור לבעלותה של גلينה עוד ביום 28.2.15. הסכם רכישת המניות נחתם ביום 28.2.15, על גلينה הוטלה חובה להעביר את מנויות החברה בפועל על שמה עד לסוף חודש יולי 2015, וכן לפעול להעברת זכות החתימה בחשבון הבנק של החברה, ולהלכה למעשה מעשה מנויות החברה הועבר על שמה של גلينה ביום 1.6.15 (נספח ג' לבקשתה). בנסיבות אלה, לאחר חתימת ההסכם, גلينה ניהלה את החברה לכל דבר ועניין ולה אף

עמוד 1

האחריות להגשת הדו"ח לשנת 2014 כמנהלת פعليה. העובדה שגילינה ניהלה את החברה בפועל היוותה את הסיבה לכך שהוסכם שככל ותיסוג מהעסקה בשל אי קבלת רישיון על שמה, יהיה עליה לשלם פיצוי מוסכם בסך 800,000 ₪ לנאים.

עוד נטען שבמרץ 2018 נחקרה גلينה אצל פקיד השומה תחת זהירות בחשד כי בהיותה מנהלת פعليה ובבעל מנויות בחברה לא הגישה את הדו"ח השנתי נשוא כתוב האישום ובחקירותה הודתה כי רכשה את מנויות החברה ופעילותה עברה אליה ואף הודתה שהיא זכotta בחברה ושיטכן והיתה לה אחראות לאי הגשת הדו"ח. דברים אלה נתנו אף בחקירותיהם של הנאים ביולי 2018 בפני פקיד השומה.

לאור האמור, נטען שננקטה כלפי הנאים אכיפה בררנית שפגעה פגעה קשה בעקרון השוויון, מקום בו לא הוגש כתוב אישום נגד גلينה. כמו כן, נטען שלא זמן עדות רואה החשבון של החברה, עורף-דין שעסוק בניסוח ההסכם בין הצדדים, ושדיוחו לרשם החברות על העברת המניות. כמו כן, לא נחקרו מנהל החשבונות בחברה ועובדיה החברה.

3. בנוסף נטען שחל שיוי ניכר בחקירה התקיק באופן שפגע בהגנת הנאים, הויל' והחקירה נפתחה בחודש מרץ 2018, כשנתיים וחצי לאחר המועד החוקי להגשת הדו"ח לשנת המס 2014 וכORB אישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר מכן, ולמעלה מחמש שנים מהמועד החוקי להגשת הדו"ח. הנאים נחקרו לראשונה ביום 29.7.18, כשלוש שנים לאחר המועד החוקי להגשת הדו"ח.

4. לפיקר, התבקש בית המשפט לבטל את כתוב האישום.

5. בתגובה ב"כ" המאשימה נטען שביטולו של הליך פלילי מטעמים של הגנה מן הצדיק מהלו' קיזוני שיינקט רק במקרים חריגים ביותר וכי יש להראות קשר סיבתי בין התנהלות הנפשסת של הרשות לבין הפגיעה בזכויות הנאים, כמו גם "התנהלות בלתי נסבלת של הרשות", עניינים שלא מתקימים עבינינו. נטען שהראיות מצביעות על כך שהנאים שימשו כמנהלים פעילים בנאשמת בעת הרלוונטיות, והלכה למעשה גلينה, לה נמכרה החברה, כלל לא הייתה בעלת זכotta החתימה במועד ביצוע העבירה ולא אחזה בכלים שאיפשרו לה לנהל את החברה בפועל. אך, המועד החוקי לגשת הדו"ח הוא **31.8.15**, ברם על מסמכי בנק הפעלים בו התנהל חשבון החברה קיבלת גلينה את זכיות החתימה רק ביום **20.12.15**, דהיינו לאחר המועד החוקי להגשת הדו"ח.

בנוסף, טרם הגשת כתוב האישום בוצעו שתי שלומות חקירה, הוצאה צו לקבלת מסכימים מהבנקים, הזמננו אסמכאות מהבנקים, נגבו עדויות מלוקחות גדולים של החברה שהודיעו שהם מכירים רק את הנאים ולא את גلينה, והתתקבל מסמך رسمي שמעיד שלגילינה לא הייתה זכotta החתימה במועד ביצוע העבירה, דהיינו היא לא ניהלה ולא יכולה הייתה לנהל את החברה בפועל.

נטען שהנאים מנסים להטיל אחראותם על אישת ניהולה את החברה, ולמרות שגילינה נחקרה באזהרה ולא הייתה מנעה לכלול אותה בכתב האישום, המאשימה נמנעה מכך שכן פעלתה שרירותית כזו אינה توאמת את חומר החקירה ואת שיקולי הצדקה.

מדובר בנאשנות שמחזורי הפעולות שלה גבוים במיוחד (כ-28 מיליון ₪) שבאותה שנת פעילות הנאים הם שהו אחראים לפעולות החברה ויצרו את המחויר הכספי, ונשארו פעילים בה גם לאחר מכירתה הלכואית. ניסיון להטיל אחריות להגשת הדוח על מי שלא הייתה לו זכות חתימה באותה תקופה עולה כדי חסר תום לב.

6. בכל הנוגע לטענת השiego, נטען שקבלת טענה זו במסווה של הגנה מן הצדך משמעה קיצור תקופת התהיינות הקבועה בחוק. נטען שהמאישמה פעולה בהתאם למידניות האכיפה שנקבעה ועדכנה בשנת 2019 בעקבות תיקון 87 לחס"פ המתיחס לתקופות ההתיירות, מדיניות שנאכפת בהלים להנחיית היوم"ש מס' 4.1200 לעניין משך טיפול התביעה בתיקים עד לגשת כתב אישום. עוד נטען שעבירה של אי הגשת דוח במועד היא עבירה נמשכת כר שעד לרגע זה המחול לא הוסר. על פי הנחיית היומ"ש בעבירות מסווג עונן או פשע יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים ממועד תחילת החקירה כsharpki הזמן בהם התקיך היה מצוי בהשלמות חקירה לא יספרו. בנסיבות אלה, התקיך הונח על שולחן המאישמה ביום 1.1.19 והוגש בו כתב אישום ביום 20.11.12. במהלך תקופה זו הוא הועבר פעמיים להשלמות חקירה שקבעו את מרוץ הזמן, והתיק שהה בהשלמת חקירה מעל חצי שנה, כר שהמאישמה לא חרגה מהמועדים הקבועים בהנחיית היומ"ש.

בהתאם לתיקון 87 לחס"פ משך הליכי החקירה וההעמדה לדין היו בהתאם לנוהלי רשות החקירה ובאישור היומ"ש לפי סעיף 57א(א) לחס"פ. במשרד הרשות נוסחו נהלים שאושרו על ידי היומ"ש, לפיהם משך הטיפול בתיקים בעבירות עונן לא יעלה על שנתיים מתחילת החקירה והמאישמה עמדה במועד זה.

7. לאור האמור, נוכח חזקת תקינות המנהל העומדת למאישמה, העובדה שהנאים לא הרימו את הנTEL המוטל עליהם להוכיח רכיביה של טענת האכיפה הברנית, והוותה של טענת השiego מופרכת, לצד האינטרס הציבורי בניהול הליכים בעבירות מס, התבקש בית המשפט לדוחות את הבקשה.

דין והכרעה

8. טענת הגנה מן הצדך עוגנה על-ידי המחוקק בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשי"ב-1982 אשר קבע כי-

"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נת(6) 776 נקבעו הקритריונים לבחינת טענת הגנה מן הצדך - **בשלב ראשון** שיש להזות את הפגמים שנפלו בהליך ולעמד על עצמתם; **בשלב שני** יש לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש ממשום פגעה חריפה בתחושים הצדק והגינות; **בשלב שלישי** רק משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך הכרוך בפגיעה חריפה בתחושים הצדק והגינות, יש לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתנו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתוב-האישום.

9. בכל הנוגע לטענת אכיפה ברנית נקבע בפסקה כי עצם החלטת רשות החקירה להעמיד לדין פלוני ולהימנע

מהגשת כתב אישום נגד אלמוני, החשוד במעורבות באוותה פרשה, אינה מלמדת בהכרח, על קיומה של אכיפה בררנית, וכי על הטעון לכך להראות כי ההבחנה בין המעורבים באותו אירוע מבוססת על שיקולים זרים, גישה שרירותית או מטריה פסולה (ע"פ 7659/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (20.4.16); ע"פ (מחוזי נצ') 42878-06-16 **גسان סקס נ' מדינת ישראל** (13.12.16)), ואולם גם מקום בו הרשות הtentala בתום לב, עשויה התנהלות זו להיות נגועה באפליה פסולה, והאיסור חל גם על אכיפה חלקית הנובעת משרירותיות גרידא (ע"פ 6833/14 **נפאע נ' מדינת ישראל** (15.8.15))).

10. ישום המבחן שנקבעו בהלכת בוחבץ על המקורה שלפני מעלה כי לא התקיימו המבחןים המתבררים האמורים לקבלת טענת הגנה מן הצדק.

באשר לטענת השהיוי יאמר מיד שכבר נקבע בפסקה **שיעוריו של למעלה מחמש שנים בהגשת כתב אישום**, והוא **שיעור בלתי סביר** גם בהינתן העומס המוטל על מערכת האכיפה, והוא מלאה ממילא בפגיעה בזכויות נאים אשר נאלץ להתנהל במשך שנים בחוסר ודאות (ע"פ 6922/08 **פלוני נגד מדינת ישראל** (1.2.10)). יחד עם זאת, והgam שבענינו דובר בשהיוי של **חמש שנים וכשלושה חודשים** מיום התגבשותה העבירה ועד להגשת כתב האישום, כמו גם הטענה לפיה נחקרו הנאים לראשונה רק ביולי 2018, הרי שלא ניתן להתעלם מהסביר המשימה לפיהם השהיוי נעוץ בניהול חקירה ענפה ומורכבת, אשר טעונה פניה לבנים ולרשויות נוספות, שליחת התקיק להשלמות חקירה שונות, שאף הן אורך זמן לא מבוטל, ולבסוף - איסוף ועיבוד החומר עד לזיהוקו לכתב אישום אותו סבורה המשימה כי ביכולתה להוכיח ברמה הנדרשת בפלילים.

בנוספ', ראוי לציין שקיומו של פגם אינו חזות הכל, שהרי ניתן לרפא פגם זה באמצעות מידתי יותר מביטולו של כתב האישום, אמצעי שפגעוו באינטראקציית הציבורית פחותה, כשייקול לעונש, אם וכאשר יורשוו הנאים בדין (ע"פ 6922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.1.10); ע"ג (מחוזי ב"ש) 20-68947-07-20 **סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל** רשות המיסים (18.11.20); ע"פ 2103/07 **אביחו הורביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (31.12.08)).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מנגד קיים אינטרס ציבורי כבד משקל בניהול הליכים פליליים בעבירות מס המתאפיינות בחומרה יתרה וכן פגיעתן היישירה ב人民服务 הציבוריות ובכך של כל זאת וכן הועודה שהן חותרות תחת ערך השוויון בנשיאה בנטול המס (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13))).

11. גם את הטענה בדבר אכיפה בררנית אין בידי לקבל בשלב זה. טענה זו נסמכת **לחלווטין** על חומרי החקירה והראיות, כפי שיעידו טענות הצדדים בבקשתה, בתגובה ובתשובה לה, באופן שמעיד כי אין מדובר בהכרעה שיכולה להינתן ללא עיון בחומרי הראיות גופם ולא שמיעת הראיות.

די לה בעובדה לפיה הנאים טוענים שגילינה הייתה המנהלת בפועל בעת הרלוונטיות, והמשימה מכחישה זאת מכל וכל בטענה כי על פי מסמכי החשבון של הנאתמת קיבלה גילינה זכויות חתימה בנאשمت רק בדצמבר 2015, דהיינו ארבעה חודשים לאחר התגבשות העבירה, כדי להיעיד שדרוש בראור ראייתי מكيف בנסיבות אלה אף בקשר לשאלות בסיסיות במישור העובדתי. גם הסברה של המשימה מעיד, **על פניו**, כי אי הגשת כתב אישום נגד גילינה אין מקורו באפליה פסולה או בהחלטה שרירותית, אלא מדובר **באכיפה שונה שונה הנובעת משיקולים עניינים**. כבר נקבע בפסקה שלא כל החלטה המבחן בין מעורבים במעשה עבירה מגלה חשש לאכיפה סלקטיבית (בש"פ 7277/21 **ארץ שמואלי נ' מדינת ישראל** (7.11.21); ע"פ 4039/19 **דניאל נחמני נ' מדינת ישראל** (17.3.21)) וכי הדבר טען בסיס ראייתי.

12. לאור האמור לעיל, אני סבור שלא עליה בידי הנאשמים להוכיח את טענת האכיפה הבהירנית, ובאשר לטענת השהייה, שעל פניה יש בה טעם, הרי היא כשלעצמה אינה מצדיקה נקיטתה בצעד דרמטי של ביטול כתוב האישום, ומקומה בשלב הטיעונים לעונש, אם וכאשר יורשעו הנאשמים.

13. לאור כל האמור, הבקשה נדחתת.

המצוירות תשליך את ההחלטה לצדים.

**ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדך
הצדדים.**